

[Lannung.]

der er praktiseret i den senere tid, og som jeg vel finder forståelig under hensyn til de lange samlinger, men sagligt uheldig, foruden at den er dyr.

Forslaget om nedlæggelse af stillingerne som handelsrådgivere i Vesttyskland og Frankrig og flere andre forslag stemmer meget dårligt med den holdning, som repræsentanter for erhvervslivet har indtaget i udenrigstjenestekommissionen; det må alle erkende, det gælder både repræsentanter for industri, handel, landbrug, skibsfart o. s. v. Og når der i forslaget til folketingsbeslutning ganske løst og ubestemt tales om nedlæggelse af konsulstillinger i USA, vil det være rart at få at vide, om man tænker på udsendte eller honorære konsulter, og da hvem og hvor mange.

Meget betegnende er det jo, at oppositionens egne repræsentanter i udenrigstjenestekommissionen, hvoraf den ene endda er oppositionens fhv. udenrigsminister, det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft, overhovedet ikke er fremkommet med en række positive forslag på linje med de nu fremsatte VK-spåreforslag, endstige et sæt af forslag svarende til det foreliggende forslag. Kun enkelte af tankerne har været strejffet, men netop uden mere konkret forslagskarakter. Jeg kan i en vis forstand sige tværtimod, for så vidt som det vist er almindelig bekendt, at det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft har været en energisk fortalere for oprettelse af ny presseattachéstillinger f. eks. i Helsingfors, Berlin og Ottawa. Hertil kommer det yderst bemærkelsesværdige, at, jeg har vel lov til at sige, oppositionens partifæller i erhvervslivet, i udenrigstjenestekommissionen stærkere end nogen går ind for store omfattende udvidelser af udenrigstjenesten.

På denne baggrund virker oppositionens spåreforslag noget forlorent og i hvert fald ikke af overbevisende konsekvens. Mon man ikke undervurderer den offentlighed og den offentlige mening, man søger at appellere til? Det bør også nævnes og fremhæves, som det allerede er omtalt af den højtærede udenrigsminister, at udenrigstjenestekommissionen forleden dag enstemmigt gik ind for oprettelsen af 6 nye poster som handelsattachéer, heraf ikke mindre end 3 i Europa, hvad jeg beder det ærede

medlem hr. Ninn-Hansen særlig lægge mærke til, og der var grønt lys fra alle sider uden undtagelse blandt de tilstedeværende i det pågældende plenarmøde i kommissionen.

Der er et andet spørgsmål, der naturligt trænger sig på, når der er tale om rationalisering og besparelser, men noget, oppositionen ikke stiller forslag om, og som jeg ved at flere medlemmer af kommissionen slet ikke er tilhængere af, og det er spørgsmålet om fællesnordiske eller samnordiske ambassader eller repræsentationer i øvrigt i de mange nu opdukkende lande i Asien og specielt i Afrika.

Allerede i 1955 skrev vi i mit partis program under afsnittet om nordisk samarbejde — jeg beder om formandens tilladelse til at citere —:

„Fælles nordisk diplomatisk og konsular repræsentation tilstræbes i videst muligt omfang.“

Ud fra det samme synspunkt har jeg stærkt fremdraget dette spørgsmål i udenrigstjenestekommissionen, i særdeleshed med henblik på de mange nye lande, hvor i mange tilfælde alternativet for Danmark — og de andre nordiske lande for den sags skyld også — i praksis vil være en fællesnordisk repræsentation eller ingen repræsentation, idet vi ellers ikke vil kunne magte det i økonomisk henseende.

Kristeligt Dagblad fremhævede forleden i en ledende artikel med rette, at

„de nordiske lande vil hver for sig ikke have råd til at udvide udenrigstjenesten så voldsomt, som den nye verden kræver.“ Her er brug for samarbejde og arbejdsdeling de nordiske lande imellem. Denne fællesnordiske repræsentation kan etableres enten som egentlig fællesnordisk eller gennem en arbejdsdeling, således at det ene nordiske land varetager de fælles interesser i ét land og et andet på samme måde de fælles interesser i et andet land. Der kan være spørgsmål om yderligere varianter med hensyn til nordisk samarbejde og arbejdsdeling på dette felt.

Vi har med stor tilfredshed i den seneste tid oplevet, at ingen ringere end ambassadør Boheman, en af Sveriges allerbedste udenrigsrepræsentanter, i det svenske førstekammer er gået stærkt ind for tilsvarende synspunkter; de er blevet nærmere uddybet